

[Grove]

I det hele taget tror jeg, at hvis regeringen ikke snart holder op med at eksperimentere med denne socialistiske politik, som man har stor lyst til at indføre i landbruget, hvor man med den ene hånd giver tilskud og med den anden hånd beskatter landbruget, så mister landbruget efterhånden troen på regeringen, og det værste, der kan ske, er, at det også mister troen på sin egen fremtid.

Jeg vil også gerne advare socialdemokratiet og regeringen imod at tro, at man nu skal til at indføre fordelingspolitik i landbrugspolitikken. Regeringen og socialdemokratiet har ofte givet udtryk for, at det kunne man godt tænke sig. Det vil slå bunden ud af den rest af landbrug, der endnu kan klare sig. Men det er måske også det, regeringen ønsker, nemlig at lave det frie erhverv om til et bundet erhverv, som skal dirigeres her fra Christiansborg og specielt af regeringen.

Den løsning, man lægger op til fra regeringens side, er en løsning af den akutte side af problemet. Man prøver med en gældssaneringsordning med en rente på 20 pct., hvor man i alle andre EF-lande ligger nede på 10-12 pct., og man siger, at de danske landmænd, som virkelig er i klemme, sagtens kan forrente 20 pct. Men den gældssaneringsordning betyder jo kun en udskydelse, hvis ikke der kommer en refinansieringsordning samtidig hermed eller i hvert fald løvning på det. Her vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, om vi, inden vi skal færdigbehandle selve gældssaneringsordningen, kan få nogle oplysninger fra landbrugsministeren om, hvad der skal følge efter den, for kommer der ikke noget som helst efter gældssaneringsordningen, så vil det intet hjælpe, og I kan lige så godt sige det til landbruget først som sidst, at I kun vil give den ene ting.

Det er egentlig utroligt, at man i december måned havde travlt med at jage en særskat igennem, og nu har man brugt måned efter måned på at komme frem til en gældssaneringsordning, og vi må nok sige om dette forslag, at man næsten skulle tro, det var lavet fra den ene dag til den anden. Det kan ikke passe, at man har brugt megen tid på det i de måneder, der er gået.

Hvad skal vi gøre derudover? Ja, man skal ud over en gældssanering stille landbruget en bedre fremtid i sigte. Hvis man ikke samtidig lægger en langsigtet landbrugspolitik frem, så vil det ikke have den store betydning for

landbrugserhvervet som helhed. Derfor er det helt klart, at man samtidig skal fjerne den ekstrabeskatning, vi har. Jeg har været inde på særskatten, som kun opkræves i 1980, men hvad der kommer efter skal vi vide. Skat på produktionsjord må vi have væk. Formuebeskatningen må ændres, og kapitalvindingsskatten må væk. Men vi skal også have bedre afskrivningsmuligheder for erhvervslivet, specielt for landbruget med hensyn til bygninger og inventar. Med den hastige udvikling, der er inden for husdyrholdet, bliver det hurtigt forældet.

Vi må fremme landbrugsforskningen, og dér er jeg da glad for, at vi nu har fået den tilkendegivelse, at vi snart får gang i udflytningen til Tjele, så vi kan få fremmet forskningen inden for dansk landbrug, så vi ikke sækker agterud.

Der er jo også EF-området og EFs prispolitik. Det er, ligesom man har på fornemmelsen, at landbrugsministeren ikke med tilstrækkelig vægt fremfører, at vi må have en forøget pris på landbrugsvarer. Det er, som om ministeren, når han siger, at vi skal have lidt bedre priser, ikke har sin sjæl med i det. Det er, som om han gerne så en løsning på de 2 pct., som man lægger op til, men det forslår ingen steder for dansk landbrug. Og det er jo ikke blot til gavn for dansk landbrug, det er også til gavn for hele samfundet. Når vi eksporterer  $\frac{2}{3}$  af vore landbrugsvarer, så er det en mægtig fordel at få lidt bedre priser for dem.

Så siger man, at det går ud over forbrugernes herhjemme, men det har så lidt indflydelse på forbrugerpriserne herhjemme. Det har da betydelig mere indflydelse på forbrugerpriserne herhjemme, at slagteriarbejderne nu vil have 10-12 pct. mere i løn. Det taler Forbrugerrådetets formand aldrig højt om. Lønudviklingen i produktionssektoren betyder da meget mere for fødevarerpriserne, end at landbruget får et par procent mere for deres produkter. I det hele taget skulle vi vel også med hensyn til prisafregning, medansvarsafgifter osv. med meget større styrke fremføre, at vi må til at have kvalitetsafregning og betaling efter kvalitet. Jeg tænker her på, at det egentlig er utroligt, at de, der leverer fjerde klasses mælk inden for EF, skal have samme pris for den som vi, der med stort møje og besvær leverer første klasses mælk. Det er vel også urimeligt, at vi oveni skal betale i dyre